

## Arrest

nr. 117 844 van 29 januari 2014  
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 20 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 december 2013.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. JP LIPS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat (i) de problemen die hij ondervond ten gevolge van een ongeval met een van zijn buffels van louter gemeenrechtelijke aard zijn en uit niets blijkt dat zij ressorteren onder de criteria van het Vluchtelingenverdrag, (ii) hij niet aannemelijk maakt dat zijn problemen het lokale niveau overschrijden en dat hij zich bijgevolg niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om hieraan te ontsnappen, en (iii) er actueel voor burgers in Nepal geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de*

*toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).*

*De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij beperkt zich louter tot het poneren van een vrees voor vervolging, het uitgebreid uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het formuleren van algemene kritiek en beweringen, en het op algemene wijze ontkennen en minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing. In zoverre verzoeker de door hem ingeroepen problemen (alsnog) tracht te laten ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag door thans op algemene wijze te laten gelden dat "verwerende partij" bij de beoordeling van zijn problemen "helemaal geen rekening houdt met het feit dat" hij "tot de Gurung ethnïe behoort (...)", stelt de Raad vast dat hij voorheen tijdens zijn gehoren, afgezien van die ene vraag van de commissaris-generaal tot welke kaste hij behoort, met geen woord repte over zijn etnie, laat staan melding maakte van het feit dat zijn problemen ingegeven zouden zijn door of enigszins verband zouden houden met zijn etnie. Verzoekers kritiek dienaangaande mist dan ook elke grondslag. Verzoeker ontkracht, noch weerlegt de verschillende pertinente vaststellingen die de commissaris-generaal terecht deden besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de problemen die hij in Kathmandu zou hebben ondervonden ten gevolge van het ongeval met een van zijn buffels in zijn geboortedorp Baseri VDC, ward 4 in Dhading district. Hij onderneemt hiertoe zelfs niet enige concrete poging. Verzoeker toont, zo oordeelde ook de commissaris-generaal terecht, niet aan en maakt niet in het minst aannemelijk dat de door hem aangehaalde problemen (ten gevolge van het ongeval in zijn geboortedorp), daargelaten de geloofwaardigheid ervan en het feit dat deze niet onder de toepassing van het Vluchtelingenverdrag ressorteren, het lokale niveau overschrijden en dat hij zich bijgevolg niet elders in Nepal kan vestigen om aan zijn beweerde problemen te ontsnappen, in de eerste plaats te denken aan de hoofdstad Kathmandu waar zijn zus en schoonbroer verblijven bij wie hij in de periode voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst onderdak zocht en vond. Verzoeker beperkt zich dienaangaande in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar de als bijlage aan het administratief dossier gevoegde informatie omtrent de veiligheidssituatie en de ordehandhaving in Nepal. Hij toont echter niet in het minst in concreto aan, noch maakt hij enigszins aannemelijk dat voor hem a priori in Nepal een intern vluchtalternatief uit te sluiten valt. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Nepal sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen bij die wijzen op dergelijk risico.*

*Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.*

*Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."*

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49).

1.4.1. *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de grondvoorwaarden niet is voldaan, omdat de verzoekende partij niet aantoonde dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

1.4.2. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 18 december 2013 opgenomen grond, verwijst de verzoekende partij vooreerst naar de stukken. Zij betoogt dat aangezien er sprake is van een intern vluchtalternatief in de bestreden beslissing en de beschikking de vrees in haar hoofde vaststaat. Zij vervolgt dat de bestreden beslissing en de beschikking niet correct zijn omdat het wel het bestuur is dat een intern vluchtalternatief moet aantonen. Tot slot stelt zij dat de subsidiaire bescherming slechts moet onderzocht worden indien er geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde. Doch door te stellen dat er in haar hoofde een vluchtalternatief is, en dus een gegronde vrees voor vervolging, doet de subsidiaire bescherming hier niets ter zake.

1.4.3. Het betoog van verzoekende partij kan niet worden gevolgd. Immers, een intern vluchtalternatief veronderstelt niet noodzakelijk dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, zoals blijkt uit de lezing van artikel 48/5, §3 van voormelde wet. Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat er geen behoefte is aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst : a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2; en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Uit de bestreden beslissing en de beschikking blijkt dat in de mate enig geloof wordt gehecht aan het relaas van verzoekende partij, met name problemen omwille van een ongeval met een van zijn buffels in zijn geboortedorp Baseri VDC, ward 4 in Dhading district, de door haar aangehaalde problemen het lokale niveau niet overschrijden, wat zij ook niet betwist, en haar zus en schoonbroer in de hoofdstad Kathmandu verblijven en zij daar in de periode voor haar vertrek uit haar land van herkomst reeds onderdak zocht en vond, zodat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat er in hoofde van verzoekende partij wel een intern vluchtalternatief is indien zij dit nodig acht. Verzoekende partij gaat er ook aan voorbij dat haar problemen die zij zou hebben gekend in Kathmandu niet geloofwaardig zijn: zo wordt er in de beschikking op gewezen dat *“Verzoekers kritiek dienaangaande mist dan ook elke grondslag. Verzoeker ontkracht, noch weerlegt de verschillende pertinente vaststellingen die de commissaris-generaal terecht deden besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de problemen die hij in Kathmandu zou hebben ondervonden ten gevolge van het ongeval met een van zijn buffels in zijn geboortedorp Baseri VDC, ward 4 in Dhading district. Hij onderneemt hiertoe zelfs niet enige concrete poging.”* Verzoekende partij betwist dit niet.

In de mate verzoekende partij nog voorhoudt dat de subsidiaire bescherming hier niet ter zake is, gaat zij voorbij aan de vaststelling dat haar problemen, zo er enig geloof wordt aan gehecht, niet ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. In de beschikking wordt reeds gesteld dat de kritiek op

deze beoordeling in het verzoekschrift “*dan ook elke grondslag (mist)*” wat door verzoekende partij ter terechtzitting niet wordt betwist.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS